

Nederlandse tekst van Antje Schoehuys-Blaak
Oorspronkelijke titel: Una Navidad Para Recordar
© 2016 De Vier Windstreken, Rijswijk, voor de Nederlandse uitgave
© Tekst van Patricia Casasola
© Illustraties van Xiana Teimoy
© Triquetta Editora, 2015

Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Turkije
NUR 273, 274 / ISBN 978 94 6500 082 4

Niets uit deze uitgave mag worden vervaardigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
Gebruik van de inhoud van dit boek voor tekst- en datamining zoals bedoeld
in artikel 17n en 17o van de Auteurswet is uitdrukkelijk voorbehouden.

De Vier
Windstreken

EEN KERST OM NOOIT TE VERGETEN

XIANA TEIMOY
PATRICIA CASASOLA

Niet voor iedereen in het Grote Dennenbos was kerst een gezellige tijd. Stilletjes keek Vos naar alle sneeuwballen die op de planken van zijn boekenkast stonden.

In elke sneeuwbol zat een prachtige herinnering verborgen, zoals in die eerste bol waarmee zijn vriendschap met Bever was begonnen. Misschien, dacht Vos, kon hij het gevoel van die eerste kerst terugvinden door al die mooie momenten opnieuw te beleven.

Toen Vos naar het Grote Bos kwam, voelde hij zich eenzaam en verloren. Bever was de eerste geweest die hem een schuilplek had aangeboden. En als welkomstcadeau had hij een kleine sneeuwbol gemaakt met zichzelf erin als figuurtje.

Het was het allereerste kerstgeschenk dat Vos ooit had gekregen... en het werd het begin van een mooie vriendschap.

In een andere sneeuwbol uit datzelfde jaar zie je het moment dat de kerstster vanaf de top van de kerstboom in scherven op de grond was gevallen.

Bever had toen meteen een nieuwe gemaakt en Vos had hem geholpen die weer in de boom te zetten. Toen ze de nieuwe ster in de piek van de boom zagen stralen, wisten ze allemaal dat ze samen het kerstfeest hadden gered.

In weer een andere sneeuwbol zag Vos een met dennentakken versierde tafel met daarop een versgebakken eikeltjestaart, waar iedereen vrolijk lachend omheen zat.

Er was toen bijna geen eten meer in het bos en daarom had Bever voor iedereen een houten bakje gemaakt, zodat ze het weinige dat ze nog hadden met elkaar konden delen. Het was de lekkerste kerstmaaltijd die ze ooit hadden gehad.